

Dossier

Primi Martín

La vida del Primitivo (La Seu d'Urgell, 1954 – Lleida, 1983) va ser fugaç, encara no trenta anys, però la petjada que va deixar creix amb el pas del temps. A poc a poc, apareixen nous dibuixos, pintures o poemes visuals que va elaborar, i tots tenen el mateix nivell de qualitat artística. De fet, ell era un artista vocacional.

La seva vida artística es desenvolupa en temps de grans canvis. Cau la dictadura de Franco i les llibertats esclaten per tot arreu. El pintor també s'instal·la dins d'aquest corrent i col·labora en cartells, octavetes, poemes, revistes, il·lustracions de llibres com ho fan els altres grans artistes de l'època. La seva obra és d'una gran actualitat.

A Lleida estudia Magisteri i té ocasió de visitar l'exposició sobre poesia concreta de la Petite Galerie de l'any 1971. A Barcelona entra a la Facultat de Belles Arts i participa en la Primera Trobada de Poesia Visual dels Països Catalans l'any 1979. També és convidat a les Jornades Poètiques de Mataró el 1980. D'ell Brossa va escriure: "Els seus poemes visuals em van cridar l'atenció. Eren unes obres subtils (...). Més d'una vegada he pensat en aquelles obres tan agudes i que eren en el seu autor un senyal inequívoc de sensibilitat".

Tot el que troba al seu voltant és material vàlid per ser transformat en art: detalls urbanístics, formes geomètriques, cadires, muntanyes, plantes, petits pobles, carrers amples. Però també constitueixen bona matèria primera pel treball de l'artista la tristor, la reivindicació de la llibertat d'expressió, el desencís, la família o els moments d'eufòria. A primers dels anys 1980 s'interessa per les arts gràfiques i treballa una temporada al taller de composició mecànica de Lluís Virgili i Lluís Pagès. Queda enlluernat pel món de les matrius de la linotípia, les lletres mòbils de la caixa, els gravats o l'ús de la tinta. Però, l'experiència no dura gaire. Al cap d'uns mesos, l'any 1983, un cotxe se l'enduu mentre feia autostop, en una carretera a la sortida de Lleida.

Ramon Badia.

Primitivo Martín és un creador lleidatà (La Seu d'Urgell, 1954 - Lleida, 1983) la vida del qual va ser fugaç tot i que la seva obra mereix una consideració positiva. Dibuixos, pintures però sobretot poemes visuals caracteritzen la singularitat de la seva obra, que pot contextualitzar-se a la Lleida de la transició democràtica, en un moment d'importants canvis socials però també artístics.

Estudiant de la Facultat de Belles Art de Barcelona participa en la primera trobada de Poesia Visual dels Països Catalans l'any 1979 i també a les Jornades Poètiques de Mataró l'any 1980. Aquesta és una faceta d'especial interès per al Museu, en el marc del treball impulsat al voltant de la Poesia Visual Catalana, dins la qual l'activitat creativa esdevinguda a Lleida esdevé un element distintiu.

Considerant que el fons del Museu es nodreix d'artistes lleidatans moderns i contemporanis que treballen dins i fora de les nostres contrades, aquesta donació suposa l'ingrés al Museu de 41 obres originals del propi artista (pintura, dibuix i poesia visual) que passen a incrementar un període, el dels anys 70-80 de les col·leccions del Museu.

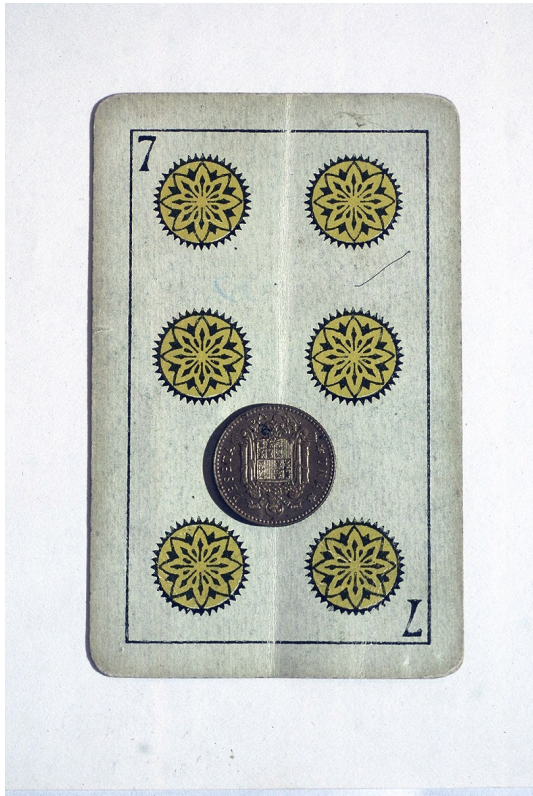

Museu d'Art
Jaume Morera

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

Per a més informació:

Museu d'Art Jaume Morera

Tel. 973 700 419 (ext. 1729)

c/e: obosch@paeria.cat